

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 13 august 2020, în cauza penală în privința lui

Ouș Ion xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în raionul xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.10.2019 – 05.02.2020;

Instanța de apel: 26.02.2020 – 13.08.2020;

Instanța de recurs: 23.10.2020 – 21.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05.02.2020, Ouș Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Ouș Ion a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Ouș Ion, la 11.10.2019, în jurul orei 22³⁰, nefiind documentat cu permis de conducere, ignorând cerințele și prevederile art.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că "conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate", după ce consumase băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducea motoreta de model "Eagle" cu capacitatea cilindrică a motorului de 125 cm³, fără numere de înmatriculare și în timp ce

se deplasa la ghidonul acesteia pe str. Decebal din mun. Soroca, a fost stopat pentru verificare și control de către inspectorii de patrulare rutieră a Plutonului de Patrulare Soroca- Florești regimentul Nord.

Fiind suspectat că a consumat băuturi alcoolice și a condus mijlocul de transport sub influența alcoolului, de către inspectorii de patrulare a fost testat alcoolsopic cu alcooltestul din dotare "Drager".

Potrivit extrasului de tichet al alcooltestului 8510 RO, test nr. 5260 din 11.10.2019, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către cet. Ouș Ion constituia 0,86 mg/l.

În baza art. 134¹² alin.(3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Prima instanța a reținut că, în drept, faptele lui Ouș Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

3. *Sentința a fost atacată cu apel* de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Nadejda Drumea, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia lui Ouș Ion să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 *În motivarea apelului, procurorul a indicat că:*

- prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal;
- consideră că în privința inculpatului Ouș Ion este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare, deoarece în conformitate cu pct.4) al hotărârii menționate, anume executarea pedepsei cu închisoare va conduce la realizarea scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal;

- a menționat că anterior, prin sentința Judecătoriei Soroca din 20.08.2019, Ouș Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal și condamnat la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în prezenta cauză în privința inculpatului s-a stabilit ca circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară;

- a remarcat faptul că pînă la executarea completă a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită anterior de instanța de judecată inculpatului Ouș Ion pentru comiterea unei infracțiuni similare, acesta nu s-a corectat și a comis iarăși o infracțiune similară, din aceasta rezultând că stabilirea unei alte pedepse decât închisoare cu executare lui Ouș Ion nu ar

asigura atingerea scopului pedepsei penale;

- consideră că aplicarea față de Ouș Ion a unei alte pedepse decât închisoarea, va genera sporirea încrederii în sine și a convingerii că pentru comiterea unei astfel de infracțiuni, chiar și în mod repetat. Pedepsa aplicată inculpatului poate trezi o atitudine nepăsătoare față de acțiunile sale viitoare și consecințele lor, stimulând astfel în continuare comiterea unei asemenea infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 13 august 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art.61 și art.75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Ouș Ion pedeapsa în limitele sancțiunilor art.264¹ alin.(4) Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptelor comise de el, fiind totodată respectate prevederile legale art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Ouș Ion a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date, și personalitatea inculpatului, corect a ajuns la concluzia numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Adoptând o poziție solidară față de soluția oferită de prima instanță pe cazul penal de învinuire a lui Ouș Ion, instanța de apel a reiterat asupra temeiniciei pedepsei penale aplicate față de inculpat, cu respectarea prevederilor art.61, art.75 Cod penal, întrucât reieșind din gradul de pericol social al faptei comise de inculpat, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, caracteristica pozitivă, întreținerea a trei copii minori, ținând cont de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, justificat a conchis că, corectarea și educarea inculpatului Ouș Ion este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care invocând incidența pct. 6, 10 a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ouș Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5.1 *În susținerea cererii de recurs procurorul a invocat că:*

- consideră, pedeapsa stabilită lui Ouș Ion este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului;

- pedeapsa stabilită lui Ouș Ion o consideră vădit neproporțională faptei comise și personalității acestuia, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod Penal și art.61 Cod penal;

- a menționat, că instanța de apel inclusiv, cea de fond la stabilirea pedepsei penale inculpatului nu au luat în considerație personalitatea acestuia care nu este la prima abatere de lege și anume, prin sentința Judecătorei Soroca din 20.08.2019 a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității însă, cu regret, pedeapsa executată nu a dus la realizarea scopului urmărit prin prisma art.61 Cod penal. Mai mult, prezenta faptă infracțională a fost comisă de către inculpat până la executarea completă a pedepsei;

- instanța de apel nu a clarificat obiectiv, în comparație cu prima instanță, corectitudinea stabilirii pedepsei penale inculpatului Ouș Ion astfel, a adoptat o decizie neargumentată în această latură;

- consideră, că Ouș Ion, va sta pe calea corijării doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat de către procuror, Colegiul penal constată că recurentul invocă temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) *pct. 6, 10*), Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs de fapt critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume sub aspectul dezacordului aplicării în privința inculpatului Ouș Ion - *suspendarea condiționată executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal*, considerând că pedeapsa stabilită lui Ouș Ion este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5.1 din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că atât prima instanță cât și instanța de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În sensul normelor citate, Colegiul penal reține că, în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, dar potrivit rechizitoriului: *„circumstanțe ce agravează vina învinuitului conform art. 77 CP nu s-au stabilit”*, cauza a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură

penală, acesta a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, se caracterizează pozitiv, are la întreținere trei copii minori, instanțele întemeiat au concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Reținând cele menționate, Colegiu penal menționează că, atât prima instanță cât și instanța de apel just au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art.90 Cod penal, argumentând concluzia sa prin faptul, că inculpatul Ouș Ion la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află precum și împrejurările constatate în speță, că anterior a mai fost condamnat, dar antecedentul penal este stins, or, în astfel de circumstanțe este neîntemeiată solicitarea invocată în recurs referitor la stabilirea inculpatului a celei mai aspre pedepse sub formă de închisoare cu executarea ei reală, când se prevăd și alte categorii de pedeapsă.

Deci, pedeapsa aplicată inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (pct. 4. din decizie), instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Ouș Ion pe o perioadă de probațiune de 2 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei *în latura pedepsei aplicate inculpatului*.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Față de cele ce preced, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Ouș Ion, pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, soluția adoptată este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite, iar argumentele recursului în acest sens se constată ca fiind neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea hotărârilor contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 13 august 2020, în cauza penală în privința lui *Ouș Ion xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 mai 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda